

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Szt.-István-tér 11.

Kiadó: ifj. Wagner Antal
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő:
Dr. Szirmai Vidor

Főszerkesztő:
Dr. Rajk Aladár
orsz. képvis.

Főmunkatárs:
Dr. Valentin Emil

Előfizetési árak:
Egész évre 6 kor. Fél évre 3
kor. Negyed évre 1.50. Egyes
szám ára 12 fillér.

Az új népoktatási törvény.

Végre egy törvényjavaslat, amely üdvösnek ígérkezik. Ámbár, hogy a most előterjesztett népoktatási reform sem az, amire igazán szükség volna. Nem tartalmazza ez sem a népoktatás államosítását. Persze erre nincs pénz. Katonai iskolákra van, amennyi csak kell. És ezekben van pénz alapítványokra is, no meg ágyúkra, hadihajókra és mindenre, amit ki tud gondolni a hadügyminiszterium és a vezérkar.

De ez úgy-e nagyon elkoptatott el-
lenvetés. Szinte unjuk már olvasni. És
bele nyugszunk abba is, ha Berzeviczy
szerényebb reformot kezdeményez. Olyat,
mely legalább jogot ad az államnak,
hogy a községi és felekezeti iskolákban
is követelje a magyar nyelv tanítását,
amint azt a javaslat gondosan és erélyesen meghatározza.

Szégyen és bátorság volt, hogy idáig
késtünk vele, de valahára mégis oda
jutunk hát, hogy a népoktatás terén a
nemzeti nyelv diadalmasan elfoglalja a
maga terét. Csak aztán ne folytassuk e

bizonyára gyorsan meghozandó új törvény hatálya alatt is azt a lusta elnézést, melyet a jelenleg érvényes közoktatási törvény végrehajtásában tanúsított épp maga a kultuszminiszterium.

Föltétele lesz az új törvény üdvös érvényesülésének, hogy a szakminiszterium erős kézzel és kérlelhetetlenül végrehajtsa. Ne úgy mint szokta eddig. Hiszen tudvalevő dolog, hogy a notorikusan legposványosabb adminisztrációban épp ez a miniszterium ad elvetendő példát, amint ez még az államosított elemi iskoláknál is elriasztóan mutatkozik.

A reformmal kapcsolatban hát szakítson ezzel a miniszter és a miniszterium. És ha az új törvény szigorúbb rendelkezésének meg nem felelő községi felekezeti iskolák helyébe oda kell tenni az állami iskolát, ez a kura igazán gyökeres legyen. Az állam iskolái egész felszerelésükkel, vezetésükkel és mindenkép a tökéletesség mintái legyen, melyeket általában követni kell.

Hanem épp ennek elérhetése végett szükséges, hogy Berzeviczy módosítsa

a törvényjavaslatának azt a rendelkezését, amely szerint: „az elemi iskola egy-egy tantermébe csak annyi növendék vehető föl, amennyit a tanterem az 1868. évi 37. törvénycikk 27—28. szakaszaiban mngszabott közép méret szerint (egy-egy tanulóra legalább 1 m² alapterület) befogadhat.“

Már ez csakugyan nem illik a reformba. Az, hogy az új törvény csupán elegendő levegőről gondoskodik a gyermekek részére, de nem elegendő intenzív tanításról is. Vagy elég-e, ha községek és felekezetek nagyméretű termeket építenek és azokba kétszáz gyermeket helyeznek el egyetlen tanító vezetése alá. Nem tudja-e a miniszter, hogy ez a rákfenéje a mi elemi oktatásunknak. Nem tudja-e a miniszter, hogy ilyen — kivált egységes — osztályokban nemhogy a nemzetiségi gyermekek, de a magyarok sem tudnak az iskolakötelezettség végén magyarul írni és olvasni.

Ha igazán célt akar érni a reformjával Berzeviczy, korlátozni kell az egy osztályba, illetőleg egy tanítóhoz beosztható tanulók maximumát, amint kor-

TÁRCA.

A becsület.

— Írta: Biró János —

Boross István földbirtokos egy napon bizalmas helyzetben találta feleségét Palásty Imrével, a szomszéd földbirtokossal. Az asszony ijedt arcát, a férfi zavarát látva, egy pillanat alatt tisztában volt a dolgokkal. A vérmes ember eszeveszett dühre gerjedt. Vérben forgó szemekkel egy vadászfegyvert kapott le a falról. A fegyver nem volt megtöltve; két kézre fogta a csövét és úgy rohant Palástyra.

Az egész jelenet egy pillanat alatt történt. Palásty a szoba közepén állott mozdulatlanul, az ajtó el volt zárva előle. Állott mozdulatlanul és mintegy megbénulva várta a csapást, amiről bizton tudta, hogy összetöri a koponyáját. Boross félelmes erejű ember volt.

Nem süjtött le azonban. Palásty látszólagos nyugalma megállásra készítette. Megállott — egy lépéssel előtte: félelmes, szakgatott lihegéssel. Azután eldobta a fegyvert és felémelt karral az ajtó felé mutatott, emez pedig meglepetve a nem várt fordulástól, arra indult. Közben egy oldal pillantást vetett Bo-

rossnéra. Az asszony ekkor közönyös arccal ült a pamlagon s most már őt sem féltette.

Elhagyta tehát a szobát és zavart lelki állapotban indult haza felé. Tudta, hogy mi következik ezután... Párbaj, amelyben ketőjük közül az egyik meg fog halni. Ennél a gondolatnál megállapodott s arra gondolt, hogy egy-két nap múlva pisztollyal a kezében áll majd szemközt a megcsalt férjjel.

Előre odaképzelte magát az erdő tisztására, ahol megállanak egymással szemben. Boross, gyilkos szándékkal, ő meg az életét oltalmazva. Amaz céloz majd rá bizonyosan és ő... tud-e rá célozni, rálőni a helyzet szörnyű igazságtalanságát érezve. Meg tudná-e hát ölni Borosszt.

Megdöbbenve konstataulta, hogy haboz a felelettel. Egyre azt hajtogatta magában: rálövök én is; megölöm, hogy engem meg ne ölhesen. E szuggeszció azonban hatástalan maradt, mert továbbra is úgy érezte, hogy kénytelen megtenni, hogy becsútelten gazember volna, ha Borosszt megölné.

Egyre világosabban, egyre parancsolóbban érezte, hogy nem szabad Borosszt megölnie, mert az igazság annak a részén van. Korrekt és tulzottan becsüteltes gondolkozása győzött s ő megfogadta erős elhatározással, hogy nem lő Borossra.

A segédek két napig tárgyaltak, míg a súlyos feltételeket megállapították. Háromszori golyóváltás 25 lépés távolságról 5—5 lépés avanszszal.

Amíg a tárgyalások folytak, Palásty nyugodtan, férfias méltósággal készült a halálra. Elkészítette a végrendeletét és az elmúlás gondolatával teljesen megbarátkozott. Csak az asszony nyugtalanította olykor-olykor. Hát-ha csakugyan szereti őt az asszony, hát-ha nemcsak unalomból, avagy érzékiségből vetette magát a karjai közé. Hát-ha?... A második napon levelet kapott Borossnétól. Egy mondat volt az egész.

— »Férjem megbocsátott, önt pedig gyűlölöm, mert bűnre csábított.«

Megvető mosolylyal dobta el a levelet és tovább készülődött az utolsó útra. Ahonnan nincs visszatérés. A párbaj reggelén gyalog indult ki az erdőbe. Félóra hosszat ült egy fatörzsön, ameddig a halálos színjáték többi szereplői megérkeztek s ezalatt a félóra alatt ő magát vizsgálta s a félelemnek nyomát sem érezte a szívében. Elhatározása pedig, hogy nem lő Borossra, erősebb volt mint valaha.

Megérkeztek a többiek is és rövid tanácskozás után szólították. Felállott. Az őszi nap verőfényes sugara e pillanatban aranyos ra-

látóva van ez a középiskoláinknál. És el kell, hogy viselje az állam ennek a szükségszerű intézkedésnek minden konzekvenciáját. Első sorban azt, hogy segítse a községeket a teljes célt érő népoktatás bizony nagy és folyton emelkedő költségeinek fedezésében. Mert enélkül írott malaszt maradna az új törvény is és nem tehetnénk komoly előhaladást sem az iskolát nem végzett analfabéták számának csökkenésében, sem a nemzeti-ségi érdekeken, a magyar nyelv eredményes tanításában.

A kormánypart bunkója.

A bajai kormánypártnak letagadott lap ellenőrző kibic bizottsága, számszerint vagy tizenöten, bizalmas értekezletre gyültek össze.

Megállapították, hogy az ő lapjuk nem elég élénk, politikájuk nem bír elég vonzerővel. Tanácskoztak, hogy mily módon lehetne ezen segíteni. Minden politikus, vagy csak természetesen gondolkodó ember is arra az eredményre jutott volna, hogy ezen tizenöt úr szellemi munkájával támogatni fogja a lapot, felkérnek jelesebb országos szabadelvűpárti írókat a támogatásra, a polgárokkal szemben előzékenyek, figyelmesek lesznek, hogy higgadtságukkal, józan-ságukkal, tapintatukkal és szellemi erővel emelik súlyukat, tekintélyüket. De ezek a tisztelt urak nincsenek hozzászokva a természetes cselekvéshez, a természetes gondolkodáshoz. Ezek az urak Baján és nem valahol Afrikában az emberevők között, azon eredményre jutottak, azt határozták el, hogy ők a szabadelvű párti lapot az által teszik élénkké, a szabadelvűek táborát azzal nagyobbítják, ha mindennel és mindenki-

szemben a ki függetlenségi-párti, durván, gorombán lépnek fel, mert a handabandázás, a mosdatlan beszéd, a dorong az, a mely hiveket, támogatókat szerez és növeli a hatalmat, a súlyt.

Közölték lapuk szerkesztőjével határozatukat ilyenféle formában: „Horovitz úr, az ön lapja nem elég élénk, önnek nem arra kell törekednie, hogy ujságíró legyen, hanem önnek az a dolga, hogy ön az egész függetlenségi pártnak neki menjen, minél nagyobb gorombaságokat, durvaságokat mondjon róluk egyenként és összesen, szöröstül-böröstül falja fel az egész függetlenségi pártot. Legyen ön a bajai szabadelvűpárt bunkója, mert ön, mint fiatal ember kibírja, ha vissza gorombáskodnak, de nekünk tizenötünknek sokkal kényelmesebb lesz nézni, hogy önök mint verekednek, mert a verekedés az, a mely pártunkat naggyá, hatalmassá teszi.“

Horovitz bunkó ur hazament s monoklijával szemében a tükör előtt megállott saját nagyságát megbámulni: „Ime Guszti, Guszti, micsoda ur lett belőled, felvitte az Isten a dolgot. Tizenöt bajai előkelő intelligens ur önmagát és az egész pártját a te védő szárnyaidra, a te támadó bunkódra bizza, a bajai kormánypart téged tart az Üdvözítőnek, mert az ő összes működésüknél többet fog érni a te bunkód. Annak a jegyében mennek neki minden küzdelemnek, az lesz reménye, ideálja, védszentje a bajai kormánypártnak. (In hoc signo vinces!)“

Horovitz ur a legközelebb megjelent lapban elkezdte irodalmi működését, elkezdett dolgozni. Bunkójával neki ment a bajai iparosok becsületének, de hogy még nagyobb legyen a hatás, neki ment a „Bajai Független Ujság“ egy tréfás karcolatának, és ezt ütötte jobbról-balról, hogy az emberek összeálltak a még

gyogással öntötte el a fákat s ő Mirabeaura gondolt, aki halálos ágyán ekként bucsuzott el a naptól:

— »Ha nem is vagy maga az Isten, bizonyosan rokona vagy neki.«

A szokásos ceremóniák után szembeállították őket egymással és a vezető segéd megadta a jelt. Azután a másodperceket kezdte számlálni. Tíz másodperc volt a célzási idő.

Boross lövésre emelt pisztolylyal tett öt lépést előre és keményen célzott. Palásty föl sem emelte fegyverét. Állott mozdulatlanul és maga előtt is megdöbbsentő nyugalommal várta a halált. Épen az utolsó, a tizedik másodpercben dördült el a Boross fegyvere, és Palásty a füle mellett hallotta elsivítani a golyót.

A golyó fűlsértő füttye egyszerre megfosztotta a nyugalmától. Előbbi dermedtsége megszűnt és valami félelmes izgatottság lépett a helyébe. A szive egyszerre oly erővel dobogott fel, hogy szinte torkában érezte a lüktetését. Ám a nagy elhatározás e nehéz percben is tartotta magát. Egyik segéde oda lépett hozzá és figyelmeztette:

— Lőjj hát te is!

Ő meg azt gondolta magában, milyen gazember lennék, ha meglőném Boross. Újból felállították az ellenfeleket s Palásty nem ingadozott még most sem.

Mikor újból felállottak, Boross gunyosan, megvetően mosolygott feléje és zavaros vészín erekkel behálózott szemében gyilkos

vágy tüzelt. A megvető mosolygástól, a gyilkos szemektől Palásty hátán végigfutott a hideg és mikor ellenfele megindult a barriére felé, azt gondolta magában: ha meghalok, ne mondja felőlem, hogy gyáván halok meg. Ment ő is előre.

A vezető segéd az ötödiket olvasta már amikor megállott és Boross felé tekintett. Belátott apisztolya csövébe. Ezután nem tud világosan számot adni arról, hogy mi történt. Fegyelmzett agya megszűnt működni, emberi indulatait mind letiporta, megsemmisítette az élethez való ragaszkodás mindent letipró, legázoló ösztöne. Megvolt ez két másodperc alatt s az ő fegyvere dördült el előbb.

Azután csend lett . . .

Mikorra eloszlott a füst, Boross ott rángatózott a pázsiton, a szájában hatalmas csomókban bugyogott elő a vér és megdöbbsent arccal hajoltak föléje a segédek és az orvosok.

Palásty azonban még mindig kezében tartotta a kilőtt fegyvert. Odalépett hozzá valaki.

— Kérj tőle bocsánatot. Egy perc múlva meghal.

Palásty úgy hallotta a szót, mintha messziről, nagyon messziről jött volna, azután összerázkódott, egész testében összerezsent és visszatérő öntudatának ez első gondolata az volt:

— Gazember, becsstelen gazember vagyok . . . de élek!

nem látott csodára, hogy egy viccet bunkóval akarnak agyoncsapni.

A lap megjelent és a tizenöt ur mosolyogva nézett össze — Horovitz úrral, kéjelegtek a boldogságban, hogy ime megtaláltuk az utat mely bennünket naggyá, hatalmassá tesz.

De a vicc megmaradt, a dorong agyon nem ütötte. De tapasztalniok kellett, hogy azt a csekély eredményt is, amit néhány józanabb kormánypárti 3 évi fáradságos munka után egy-két iparosnál elért, 24 óra alatt mikép bunkózta agyon Horovitz ur és a bizalmas értekezlet, mikor arról győződtek meg, hogy ép az ellenkezőjét érték el a gorombasággal, a bunkóval, amit akartak. Mikor látták, hogy mennyire gyöngítették önmagukat és a „Bajai Független Ujság“ milyen hamar rájuk huzta a vizes lepedőt: Horovitz ur működését egyelőre szűkebb körre szorították. Adjon elégtételt az iparosoknak, ellenben kezdjen ki a függetlenségi-párt vezetőségével, első sorban pedig velem, e cikk írójával, ki megvilágította az ő intelligens irodalmi működésük eredményét.

Horovitz úr fogta a bunkót és elkezdett handabandázni az én politikai és ujságírói működésem ellen ugyanakkor, mikor a *hivatalos körök* engem és barátaimat felkértek arra, hogy az új főispánnak és a hivatalos köröknek a város érdekében könnyítsük meg működését az által hogy minél tárgyilagosabban, minél higgadtabban és személyileg minél előzékenyebben iparkodjunk közös erővel a város felvirágzását, boldogítását előmozdítani.

Már most melyik az igazi kormánypart? Az, a mely a személyes harcmodor kiküszöbölését választotta és erre kért fel bennünket, vagy az, amely a bunkózást tartja megváltójának? Melyiket vegyük figyelembe?

Ámde ettől eltekintve, a mi a gorombáskodást illeti hát csak folytassák oly szép sikerrel, mint eddig, érjenek el pártjuk javára oly eredményeket, a minőket 2 hét alatt a bajai iparosoknál elérték.

A mi pedig Horovitz úr handabandázását illeti az — én politikai és ujságírói működésemet illetőleg, magam bírāja nem lehetek és nem mondhatok szerénytelenség nélkül ítéletet magamról. Mégis ha figyelembe veszem azon csekély sikereket, a melyeket polgártársaim körében szülővárosom érdekében, rövid politikai és ujságírói pályám alatt elértem; úgy bizonyára állíthatom, hogy Horovitz Gusztáv úrnak velem szemben politikai és ujságírói működésem tekintetében intézett durva irmodora pártkülömbőség nélkül megbotránkozást keltett, azokat mint egy felbérelt fiatal ember politikai éretlenségét tanúsító izléstelen és igaztalan támadást, mint hozzám nem méltót, visszautasítom.

—n.

Karcolatok.

Amerikai borbély.

(A „Pesti Napló“ „Tarka krónikájá“-ból.)

Immár kezdenek klubokban, kávéházakban szárnyra kelni az exotikus tapasztalatok, amelyeket honatyáink Amerikában szereztek. Ez az alábbi tapasztalat, amely tökéletesen amerikai stilusu, Hock Jánostól ered. Hadd beszélje is el ő maga.

— Rajk Aladárrel sétáltunk a First-avenue-

en és egy helyütt bekukueskáltunk egy borbélyüzletbe. Hát a szemünk-szánk elállott attól, amit ott láttunk. Annyi gép, szerszám, titokzatos szerkezet volt odabenn, mint valami operáló műteremben. Azt mondja Rajk Aladár:

— Én fölálodom magam! Menjünk be és próbáljuk ki, hogy mi mindent csinálnak itt az emberrel?

— Bementünk és Rajk Aladár hősies elszántsággal beült egy karosszékbe, amely feltűnően hasonlított a villanyos székhez, amilyennel a rablógyilkosokat szokás Amerikában kivégezni. A segéd megkérdezte tőle:

— Egyszerű beretválás?

— Nem! Mindennel!

A borbély nem szólt többé egy szót sem. Először is elővett egy masinát, amelyikkel leberetválta. Azután elővett egy másik masinát és kimaszította vele a tyukszemeit. Azután telefujta az arcát, ruháját parfümmel. Aztán bekente a haját, a fejére húzott valami sisakot és ráeresztett forró gőzt. Azután ráhúzott egy másik sisakot és lehűtötte jeges levegővel. . . Szegény Rajk Aladár egyszer csak elkezdett sápadozni, vonaglan. Ijedten kérdeztem tőle:

— Mi baj, barátom?

Ráगतózva lihegte:

— Elég . . . E-l-é-g!

Leemeltem a székről és mikor magához tért, akkor mondta csak el, hogy végezetül villanyos áramot vezettek keresztül a testén. A borbély azt mondta, hogy az szörnyűmód jót tesz borotválkozás után.

És mikor megkérdeztük, hogy mi volt a mulatság ára, a borbély nyugodtan mondta:

— Hat dollár.

Rajk Aladár lefizette és nagyot sóhajtván jött ki velem az utcára. Drága mulatság volt, de legalább minden ízében — amerikai.

Galambok a városházán.

Szigoru rendeletet adott ki a városi tanács. A városháza kupoláján tanyázó összes galambokat hálóba kerített, egyszóval kíméletlenül üldözi szegényeket! A tanácsnak ezt az intézkedését sokan élénk összefüggésbe hozzák a Schmausz aera lejártával. El kell törölni ugyanis minden emléket ami a galambszelídségű főispánra emlékeztet, ki kell irtani a szelídséget, helyet kell csinálni a vadgalamboknak

Előkelő községnev.

János bács megyei községet a belügyminiszter *Tisza Istvánfalvának* keresztelte el. Az elkeresztelés valószínűleg a hyperloyalis község felterjesztésére történt, mindazonáltal mégis csak különös, hogy Tisza István ad ki ilyen rendeletet. Ami pedig az új nevet illeti, *Doktorgróftisza Istvánfalva* még előkelőbb hangzott volna.

Tisztelgő küldöttségek.

Szó volt róla, hogy a főispán előtt a bajai kórház orvosi- és tisztikara külön tisztelegjen — de lefűjták. És helyesen! Mert ha ez uzus lesz, a jövőben már jogot formálnak pl. a kórház sebészeti- és belgyógyászati osztályai, a városi zálogház, a mértékhtelestítő hivatal is, hogy külön-külön tisztelegjenek . . .

Kicsi a színpad.

Az ipartestület színpadjáról sokan azt hozzák fel, hogy kicsiny. Ezen a bajon az igazgatóság úgy vél segíthetni, hogy csakis oly darabo-

kat adat elő, melyek a kis színpadnak megfelelőek, mint pl. a »Kis szökevény«, a »Kis alamuszi«, a »Kis pajtás«, »Az igmánci kis papa«. Ellenben nem adhatja elő sem a »Nagyamat«, sem »A nagy Galeothót«.

Hölgyeinkhez!

Hideg szél tépázza a fákat,
És bekacag az ablakon.
Szeszélyes, bolond muzsikáját
Elábrándozva hallgatom,
Benn duruzsol a fűtött kályha
Parazsa élénken lobog . . .
Hölgyeim, ugy-e mosolyogni
Ilyenkor oly könnyű dolog!

Jön, jön az ősz és viharával
Sok reménységet elseper,
A szegény népet inség bántja,
A legfájdalmasabb teher,
Üres kalásznak nincs gyümölcse,
A gazda alig aratott.
Családapáknak megszerezni
Olyan nehéz a falatot.

Tudom, hogy tán bolondnak néznek
S kacagnak rajtam eleget,
De hölgyeim, kimondom mégis
Lehet segíteni, lehet,
Fűtött szobában mosolyogni
Oly szerfölött könnyű dolog,
A nagy mentési akcióban
Mégis önökre gondolok.

Önökre, kiknek forró szive
Minden nemesért lángra kap,
Önökre, kiket száz poéta
Dicsér, dicsőit napra-nap,
Kiknek a keze munkájával
Ezer más munka föl nem ér
S kik — így olvastam — lelkesülnek
Minden szépért és nemesért.

Áldozatot ha tudnak hozni,
Tessék hozzák meg mostan azt.
Önökön áll, hogy megenyhüljön
Tengernyi keserű panasz,
Előre jelzem, nagyot mondok
És sokat kívánok, sokat . . .
Ha farsang jó, tessék lefujni
A bálakat, a bálakat.

Cifra selyembe öltözködni
Jó szívvél tán nem is lehet,
Mikor az inség a nyomorral
Fog baráti módon kezét,
Kunyhóba lopózik az éhség
A nyomorral ellátogat.
A farsang jó, tessék lefujni
A bálakat, a bálakat.

Jóteknony célnak sincsen célja,
Mert szertefolyik a haszon
S akin segíteni akartak,
Dehogy segítenek azon.
Tovább is láthatsz éhes arcot,
Fagyos, meztelen lábakat,
Ha fölsegélyezni kívánják,
Csak fujják le a bálakat.

Tíz-husz forint a minimális,
Amibe egy-egy bál kerül,
(Van olyan is, kinek kiszórni
Két-háromszázat sikerül)
Ha husz forintok összejönnek:
— Amire példa ugy se volt —
Inkább virul majd egy népkonyha,
És hiszem, ruhaosztó-bolt.

Megszüntetni a szegénységet
Nem fogják ezzel még azért,
De meg van szívük jutalmazva
Az önmegtágadásukért,
Hálás szegénynek imádsága
Bejárja a magas eget . . .
Jövőre oszt', ha jó a termés
Táncolhatnak majd eleget.

Hölgyeim, tudom kikacagnak,
Mert ötletem bolond dolog,
De tudja Isten, mégis-mégis
Csupán önökre gondolok,
Kiknek a kezemunkájával
Ezer más munka föl nem ér
S kik — ugy olvastam — lelkesülnek
Minden szépért és nemesért.

Hetes.

HIREK.

Installáció Szabadkán. A f. hó 29-iki szabadkai főispáni installációra már a tegnapi nap folyamán többen utaztak Szabadkára, köztük: Dr. Hegedűs Aladár polgármester, Meskó László tanácsnok, Dr. Denneberg Kálmán, Sziklai Zsigmond, Dr. Ladányi Mór bizottsági tagok és Dr. Lemberger Ármin ügyvéd. A mai reggeli vonattal utaztak Dr. Nyiraty János, Dr. Valentin Emil, Müller József, Szutrély Lipót, Czérnay Imre, Dr. Herman Adolf, Somogyi Emil és Vojnits Dániel bizottsági tagok.

Eszküvő. Fuchs Dezső drahóci földbirtokos f. é. november hó 8-án d. u. 3¹/₂ órakor vezet ioltárhoz Rosenberg Jakab földbirtokos leányát Böske úrhölgyet.

Dr. Nyiraty Jánost, a bajai függetlenségi párt népszerű alelnökét, lapunk jeles munkatársát, — mint értesülünk, — a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank, a bajai fiókinézet helyi választmányának egyhangúlag megnyilatkozott óhajára *ügyészévé* nevezte ki. — Örömmel regisztráljuk ezt a hirt — nemcsak azért, mert hozzánk közelálló férfiút ért e kitüntetés, hanem azért is, mert e ténnyel egy fényes tehetség jól kiérdemelt megjutalmazását látjuk.

Iskolai gyászünnepély. A helybeli ciszt. r. főgimnázium november 2-án d. u. 4 órakor, elhunyt igazgatójának, Fölker Gusztávnak emlékére gyászünnepélyt rendez. Az érdeklődő közönséget szívesen látja az intézet igazgatósága.

Szabaduló bajai államfogoly. Gyarmati Emil gyógyszerész, a bajai társadalom kedvelt tagja, miután párviadal vétségéért két hónapot töltött a szegedi államfogházban, f. hó 31-én kiszabadul.

Építik a bajai hidat. Baja város évtizedes óhaja, mint hitelt érdemlő helyről értesülünk, a tavasszal föltétlenül valóra válik. Megkezdik 1905. márciusában a bajai kereskedelem és ipar fölvirágoztatását jelentő hidépítést, melyért közel negyedszázadon át küzdött városunk. A pályázatot a nagy vállalatra még e télen kiírják és a hidépítés a tavasszal kétségtelenül megindul, foglalkozást és kenyeret biztosítván az országos vállalat kerekein belül a bajai iparnak is.

A bőriparosok szakegylete a héten megalakult az ipartestület helyiségében. A szakcsoport elnöke Fábik József lett.

80.000 koronás alapítvány. Az egész megyét örömmel töltötte el és felvillanyozta az a fejedelmi adomány, amelyet Mayer Béla püspök kalocsai kanonok és főtanfelügyelő tett le a köz oltárára és amely nagy adományt a névtelenség homályából a véletlen emelte közhírré. Mayer Béla püspök, bácskai földink, zombori születésű főpap, aki nagy tudásával, de különösen szónoki műremekeivel országosan ismert. A nemes lelkű főpap 80 ezer koronás alapítványát az ő tanítóira gondolva tette, amikor azt a főegyház megyei tanítók özvegyei és árvái gyámolítására szánta. A tanítóegyletek közül a kalocsai küldöttségileg tolmácsolta hálás köszönetét, míg a többiek távirati uton üdvözölték a tanítók eme nagytudású vezérét és nagylelkű mecenását.

A bajai alma diadala. A közelmúlt napokban Düsseldorfban megtartott nemzetközi gyümölcskiállításon tudvalevőleg bajai gyümölcs is volt kiállítva. Amint most örömmel értesülünk, ezen internacionális kiállítás bíráló-bizottsága a bajai gyümölcsészeti egyesületet diszoklevéllel tüntette ki a küldött szép almáért. A kitüntetésre érdemesnek talált almafajok nagyrésze a gyümölcsészeti egyesület ügybuzgó elnökének, Nádas Sándor tanítóképzőintézeti tanárnak helybeli szülőjéből került ki.

Színház. Pesti Ihász Lajos f. é. november hó 1-én kezdi meg színi előadásait az Ipartestület nagytermében.

Szinigazgató választás. A szabadkai szinügyi bizottság Pesti Ihsz Lajost 8 szavazattal, Szaikay Lajos 5 szavazatával szemben az 1905-ik évre szinigazgatónak ajánlotta. Véglegesen a tanács fog dönteni.

Világjáró mérnök. Városunkban néhány nap óta egy igen érdekes, nagy darab földet bejárt uri ember tartózkodik. *Szentgáli* Antal mérnök, városunk szülötte, kinek tollából nemrég egy rendkívül érdekes tárcát közöltünk, rövid idő előtt haza érkezett. Szentgáli Antal mérnök 4 és fél évvel ezelőtt Szibériába utazott egy orosz vasút építéséhez. Ott vasutat, majd alagutat épített. Közben beutazta Mandzsuriát, hosszabb ideig tartózkodott a most oly nagy hírnévre tett Port-Arthurban. Legutóbb, amikor a háború kitört, Oroszország és Japánország között, Vladivosztkban volt, hol egy nagyobb szabású dokk építésénél volt elfoglalva. A háború kitörésekor elutazott Sanghájon, Pekkingen át Japánországba, hol 2 és fél hónapig tartózkodott. Innét Észak-Amerikába utazott, majd Londonba, Párisba, onnét Bajára. Itt bevárja a háború végét és akkor vissza utazik Vladivosztkba. Úgy értesülünk, hogy Szentgáli mérnök érdekes utazásáról felolvasásokat fog tartani.

Egy fiúcska sorsa. A városi rendőrséghez egy elrongyolódott, szomorú arcú kis fiút vitt be egy rendőr. A kis fiú még csak tizesztendős, de élete már egészen tragédia. Szomorú sorsát egész monoton hangon adta elő. Két esztendeje, hogy meghalt az édes apja, tavaly télen meghalt az anyja. Se testvére se rokona. Ő maga, a 10 esztendős fiú azóta kóborol a városban s meghúzza magát hol egy istállóban, hol meg egy szalmaboglya tövében. Evett amit kapott jószívú emberektől. Egyetlen rongyos kabát, ing és nadrág a ruházata. Cipője nincs. Tegnap elment Szigeti József szabómesterhez, hogy fogadja fel inasnak, ő szívesen dolgozik. A jószívú iparos adott a kiéhezett fiúcskának enni és hajlandó is a szegény elhagyott fiúcskát magához venni, ha a rendőrségnek nincsen ellene kifogása.

A mulatság vége. A garai nagykorosmában jókedvű kompánia ült együtt. Schmidt András, Bischof József, Tréber Márton és Bischof István. Ittak a legények, akár csak a kefekötők. Fizetett mindegyik bort, csak Tréber Márton fősvénykedett, ez nem akart fizetni és eltávozott a koresmából. Alig ment azonban két háznyira, utána szaladt az ivó kompánia és legyűrve őt a földre, alaposan megszurkálták. Emiatt a bíróság előtt álltak a legények. A bíróság Schmidt Andrást és Bischof Istvánt a szurkálásért elítélte 10—10 napi fogházra és 20—20 korona pénzbüntetésre. Bischof Józsefet bizonyítékok híján felmentette.

Elítélt tolvajok. A baja bíróság két tolvaj felett is ítélezett. Az egyik, Perki József egypár cipőt lopott és ezért a bajai bíróság 2 napi elzárásra ítélte. A másik, Tettinger Teréz eselédleány ruhát lopott, amiért a bajai bíróság szintén két napi elzárásra ítélte.

Kukoricatolvaj lakó. Vankó János már rég tapasztalja, hogy kukoricáját valaki dézsmálja. Tegnap végre rajta csipte lakónőjét amint kukoricát lopott. A tolvaj lakó ellen megtette a feljelentést.

Fegyházra ítélt gyujtogató. A szabadkai esküdtbíró egy gyujtogató felett mondott ítéletet s a bíróság az esküdték verdiktje alapján három évi fegyházra ítélte a büntetett elkövetőjét.

Fridrich Jakab 53 éves téglamunkás a feleségével együtt Pavlovics Márton földművesnél lakott Baján az Elefánt-utcában. Pavlovics állítólag rábeszélte Fridrich feleségét, hogy hagyja el az urát, tény azonban, hogy az asszony azért hagyta el, mert az ura megrogzított alkoholista volt. Iszákos semmittevő. Mikor az asszony elment, a házigazda

Fridrichnek felmondotta a lakást. Ezért a lakó bosszút forralt és július 17-én, éppen a júliusi vásár alkalmával, vasárnap délután fél 4 órakor ittas állapotban felment a padlásra és az ott lévő szalmát meggyújtotta. Azután lejött, felvette a kabátját és eltávozott hazulról. Elment egy bormérésbe és tovább ivott.

A nádfedelű ház az égő szalmától egyszerre lángba borult. Kigyulladtak a szomszédos házak is és még öt ház mindenestől leégett. Egy lezuhanó gerenda Pavlovics egy másik lakójának, Biczók Henriknek a karját is eltörte, amiért külön vádat emeltek a gyujtogató ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt.

A gyujtogatás ügyében szombaton tartotta meg tárgyalását a szabadkai esküdtbíró Polgár József dr. törvényszéki elnök elnöklésével. A vádhatóságot Acél Imre kir. alügyész képviselte, a védelmet Guttman József dr. szabadkai ügyvéd látta el.

A kihallgatott tanúk azt vallották, hogy Fridrich ittas volt ugyan, mikor a bűncselekményt elkövette, de beszámíthatatlan állapotban nem volt. A törvényszéki orvosszakértők ezzel szemben egybehangzólag azt jelentették ki, hogy Fridrich idült alkoholizmusban szenved s cselekvőképessége korlátozva van. Hasonlóképpen érvelt Guttman József dr. védő is, szemben a vádhatóság képviselőjével.

Az esküdték elé két kérdő pont került. Az egyik gyujtogatás, a másik a beszámíthatóságra vonatkozott. Az esküdték gyujtogatásban mondták ki bűnösnek Fridrichet, mire a bíróság a 92. §. alkalmazásával három évi fegyházbüntetést szabott ki.

A gondatlanságból okozott testi sértés miatt az eljárást megszüntették, mert a magánpanaszos nem kívánta megbüntetését.

Rablógyilkosság. Egy vérfagyasztó gonosztett döntött két derék bajai iparoscsaládot gyászba. Ez a gonosztett már napok óta foglalkoztatja városunk rendőrségét és csendőrségét, valamint a szentistváni csendőrséget is, de a rejtélyes esetet kibogozni még eddig nem sikerült. A megrendítő eset a következő: Hinterreiter Lajos és öcsese János Érsekcsanádon dolgoztak. Miután a munkájukat bevégezték, gyalogszerrel indultak hazafelé. Hogy azután mi történt velük, azt csak az Isten tudja. Másnap reggel csanádi emberek az országút mellett elvonuló árokban vérben fagyva, szétzúzott koponyával, összetört tagokkal, eszméletlen állapotban találták a két kőművest. Minthogy ismerték őket, behozták hozzátartozóikhoz. Hinterreiter Lajost beszállították a városi közkórházba, hol még vasárnap délután meghalt anélkül, hogy eszméletét visszanyerte volna. Öcsese János otthon fekszik és élethálál közt lebeg. Felvilágosítást nem képes adni a szerencsétlen ember, minden kérdésére azt mondja hogy: »kis leány« Nem tudható, vajjon rablógyilkosság avagy bosszú áldozata-e a boldogtalan ember. Csanádi emberek azt hiszik, hogy a szerencsétleneket idegen kocsisok támadták meg és azok verték le. Pénz nincs náluk, s így meglehet, hogy rablógyilkosság történt. A vizsgálat van hivatva világosságot vetni a rejtélyes és homályos ügyre.

Törvényszéki szolgák kinevezése. A szabadkai törvényszék elnöke Rudics Pál szabadkai törvényszéki hivatalozót a bajai járásbíróhoz, Kajári Ferenc Lajai járásbíróhoz szolgát a szabadkai törvényszékhez helyezte át; Gyuró János napidíjas szolgát a bajai járásbíróhoz szolgává nevezte ki.

Szerb fiúk Baján. Az utóbbi időben a bajai iparosoknál szokásba jött Horvátországból szerb fiúkat hozatni tanoncokul. Mint értesülünk, ezidő szerint nem kevesebb, mint 280 ilyen szerb fiú van elhelyezve különféle iparos műhelyekben. Már most csak az a kérdés, hogy ezek a fiúk megmagyarosodnak-e? Lesz-e belőlük jó magyar iparos? Annyit tudunk, hogy a bajai szerb pap közvetíti a fiúk idehozatalát, és, hogy olyan városokba, ahol nincsen szerb gör. kel. egyház, nem adnak fiúkat.

A keresztelők. Keresztelők voltak Szeremlén Szerén Károly és Kovács István uraim. Vigan mulatoznak és Kovács uram széles jókedvében el akarta oltani a lámpát, hogy az ott levő menyecskéket szabadon lehessen

ölelni, csókolni. A lovagias Szerén Károly megakadályozta őt ebben úgy, hogy úgy vágta fejbe egy üveg sörrel, hogy elborította Kovácsot a vér. Kovácsot haza vitték, lefektették és a többiek tovább mulattak a keresztelőkön. Most a bíróság elé kerül az egész víg társaság.

Magyar szocializmus cím alatt *Dr. Pataj Sándor* tollából politikai tanulmány jelent meg, amely fanatikus ellenzékiességgel és magyarsággal amellet kardoskodik, hogy a socialis eszméket a magyarság, és különösen a függetlenségi párt, karolja föl, és azt fejt ki, hogy a socializmus megfér a hazafisággal, sőt kell, hogy a magyar, különösen függetlenségi politika a socialis fejlődés tételeit elfogadja és magáévá tegye, másrészt a socializmus Magyarországon magyar legyen. Ezen, az eddigi nemzetközi socializmussal ellentétben álló, elveket széles mederben tárgyalja, hangsúlyozva, hogy »aki az egész emberiség jóvoltáért dolgozik, az 19 millió magyarért is küzd, tehát ebben támogatandó« — másrészt a socialis eszmék republikákban vagy független államban könnyebben győzhetnek, mint absolut vagy dualistikus államformák mellett, — tehát a socialistáknak támogatni kell a nemzetnek szabadságra való törekvéseit.

A könyv ára 1 K.

A szerző ezen munkájában kifejtett eredeti álláspontjának propagálására lapot is alapított, amely »Igazság« címen mint politikai havi szemle jelenik meg Zomborban. Ára egész évre 5 K.

Végrehajtás akadályokkal. Az idej rossz természetű különösen mélyen sújtotta F. M. földesurat, kinek birtoka túl volt amúgy is terhelve és a végrehajtások napirenden voltak nála. A végrehajtó, ki a szomszéd városból jött mindig a tanyára, nagy előzékenységet tanusított mindenkor a földbirtokossal szemben, úgy hogy mindig egyedül végezte feladatát és se becsüs, se fiskális nem kísérté útjára. Azért meglepte, midőn egypár héttel ezelőtt a régi kuria kapuit éppen a szemelőtt zárták be és az uraság kocsisa a rácson át megmagyarázta, hogy a végrehajtót kísérettel együtt nem engedi át a nagyságos úr a kapun. Hiába magyarázta a végrehajtó, hogy az a két úr, ki vele jött, előtte teljesen ismeretlen s csak a véletlen alkalmatosságot használva, ki hozta őket az ő kocsiján az urasághoz, a kocsis nem nyitott kaput, mert kérdésére, hogy mit keres akkor itt az a két úr is, azt a választ kapták, hogy ők csakis az urasággal hatszemközt intézhetik el jövetelük célját. Majd a végrehajtó az idegenektől bocsánatot kérve, egyedül ment be a földesúrhoz és felvilágosította a ház urát a künn várakozó két úr kinos helyzetéről. A házigazda ezek után egy külön szobában fogadta a két látogatót. Ezek megkérték, hogy most már tekintettel arra, hogy végrehajtó van a háznál, zárna be ezen lakosztályhoz vezető ajtókat, mert előbb nem mondják el jövetelük célját. A látogatók rejtélyes magaviselete nagyon izgatottá tette a földes urat. Az izgalom azonban a szóval ki nem fejezhető öröm hatása alatt csak fokozódott, midőn megtudta, hogy ezek a vendégek Török A. és Társa udapesti bankházából jöttek, hogy kifizessék neki az előző napon nyert legnagyobb 400.000 koronás főnyereményt. A végrehajtó segédszemélyzetének tartott vendégek — most már a szerencse követői, árverési jegyzőkönyv helyett hálalevelet vittek el a Török bankháznak.

Hölgyek öröme! Legjobb szer az egész világon a bajai Dr. Lehman arckenőcs, mely pár napi használat után megifjítja az archórt eltávolít redőket, szeplőt, májfoltot, bőrtakát (Mitesser.) Egy tégely ára 1 korona, csak nevem és arcképpemmel ellátott tégelyt fogadjunk el! **Gyarmati Emil** városi gyógyszerháza a Szent-Háromságban Baján.

Nyilatkozat.

Tekintetes Szerkesztőség!

A »B. F. U.« mult heti számában többek között azt az állítást találom, hogy a Bajai Kereskedelmi és Iparbank portálójának üvegzési munkálataira Schnetzer Ernő bajai iparos is adott be ajánlatot, melyet azonban a bank visszautasított. Az igazság érdekében

tisztelettel megjegyzem, hogy ezen állítás tévedésen alapszik, mert a vezetésem alatt álló bankhoz nevezettől semmiféle, sem írásbeli, sem szóbeli ajánlat nem érkezett, nem is utasíthatam tehát vissza.

Bizom benne, hogy a tekintetes Szerkesztőség rectifikálásomnak b. lapjában helyet fog adni és vagyok kiváló tisztelettel

Baja, 1904. október 25-én.

Schön Antal

a Bajai Kereskedelmi és Iparbank vezérigazgatója.

Ezen nyilatkozatnak készséggel adunk helyet azzal a megjegyzéssel, hogy Schnetzer Ernő bajai üvegkereskedő a banknál közvetlen ajánlatot nem tett; nem is tehetett azért, mert az üvegmunkákra a bank az asztalosmunkát végző Lapedesz budapesti vállalkozónak adta ki és így Schnetzer Lapedesznél tett ajánlatot, aki ezt el nem fogadta. Tény az tehát, hogy Schnetzer tett ajánlatot és hogy ez visszautasítva lett. Tény az is, hogy a bajai bank helybeli iparossal nem is tárgyalt az üvegmunkákat illetőleg. Szerk.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttékért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Világhírű!

a „REKORD” festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastellfestésben fénykép után 48—63 cm. nagyságban ára 20 kor.

Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin-, és krétarajz ára 5 kor.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságú képet készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendeltetést szerez s azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„REKORD” festészeti műintézet
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 46.
15—3

Vidékre párbér behajtásra

végrehajtót keresek

havi 60 korona fizetés és véglegezés esetén 10% tiszteletdíj mellett. Az ügy 3 hó alatt befejezendő. Előnyvel bír az, ki erkölcsi és anyagi biztosítékot nyújt.

Tomesányi Sándor

ügyvéd.

8272/tkv.

1904. sz.

Árverési hirdetés.

A bajai kir. telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést Dr. Nyiraty János bajai ügyvéd által képviselt Birman Katalin bajai lakos kérelmére, Fülöp István és neje Ribár Mária bajai lakosok ellen 100 kor. tőke, ennek 1904. január 1-től 5% kamatai, 57 korona 20 fillér eddigi, 16 kor. 30 fill. ezúttal és a még felmerülő költségeknek; nem különben csatlakozott Dr. Nicolaus Béla bajai ügyvéd

által képviselt Fazekas Emilia 90 kor. tőke ennek 1896. október 8-tól 6% kamatai és 28 kor. 80 fillér költségéből, — továbbá Tomesányi Sándor bajai ügyvéd által képviselt Ujhelyi Géza 13 kor. 38 fill. tőke és 1 kor. 80 fill. költségéből, — úgy Dr. Rajk Aladár bajai ügyvéd 110 kor. 48 fill. tőke, ennek 1895 március 20-tól 5% kamatai és 35 kor. 30 fill. költségéből és Dr. Klénáncz György bajai ügyvéd által képviselt Drescher Gyula 55 korona tőke, ennek 1901. július 25-től 6% kamataiból és 21 kor. 30 fill. költségéből álló követelésük kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 144. és vonatkozó -ai alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó a bajai kir. járásbíró területén lévő a bajai 96. sz. betétben Al. 1—2. sorszám 2700. és 2701. hrsz. végrehajtást szenvedettek nevén álló 321. hrsz. házas beltelekre 1910 korona kikiáltási árban ezennel elrendeli és arra Baján a telekkönyvi árverési helyiségben 1904.

évi november hó 25. napjának d. u. 3 óráját kitűzi, amidőn a fennebb körülírt ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezők a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirokban a kiküldött kezéhez tegyék le.

Vevők a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt az elsőt, 30 nap alatt a másodikat, 45 nap alatt pedig a harmadikat, mégis az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a bajai királyi adó, mint letétbirtokba az ide két példányban és kellő felzetekkel benyújtandó letéti kérvény kapesán fizessék le.

A bánatpénz az utolsó részletbe számíttatik be.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Baján, 1904. évi szeptember hó 17. napján.

Temmer,

kir. járásbíró.

Szegedi Kereskedelmi és Iparbank

BAJAI FIÓKINTÉZETE

DRESCHER GYULA-féle házban.

Jutányos módzatok és olcsó kamattételek mellett nyújt:
Törlesztéses és kamatozó jelzálogkölcönöket
Váltókölcönöket

Előleget értékpapírokra és árúkra

Vesz és elad értékpapírokat és idegen pénzeket

Bevált szelvényeket

Elfogad takarékbetéteket és betéteket folyószámlára (cheque-forgalom)

Valamint eszközöl minden egyéb a bankszakmába vágó műveleteket.

Az intézet működését folyó év augusztus hó 15-ével kezdte meg.

özv. Spitzer Simonné és Tsa

tégla-, cserép- és cementárú-gyára

BAJA.

Cementárú osztályunk gyárt és szállit:

Egyszerű és diszes cementlapokat

Sajtolt műkölapokat

K ü t m e d e n e k e t

Vályukat és jászolokat (ló, sertés és szarvasmarha részére)

Csatorna kagylókat

Mindennemű fedőlapokat kút, kémény,

oszlop, tűzfal stb. fedésére

Határköveket és minden egyéb e szakmába vágó tárgyakat.

Elvállalunk BETON, TERAZZO és KERAMIT burkolásokat.

Kiváló szerencse Töröknél!

Felülmulhatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 17 millió kor. nyereménynél, többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek köztük

a legnagyobb nyereményeket.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 15. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom **600.000**, 1 nyeremény **400.000**, 1 à **200.000**, 2 à **100.000**, 1 à **90.000**, 2 à **80.000**, 1 à **70.000**, 2 à **60.000**, 1 à **50.000**, 1 à **40.000**, 5 à **30.000**, 3 à **25.000**, 8 à **20.000**, 8 à **15.000**, 36 à **10.000** korona és még sok egyéb; összesen **55.000** nyeremény és jutalom **14.459.000** korona összegben.

Az első osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsjegy frt — 75. vagy kor. 1.50; ¹/₄ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3. —
¹/₂ „ „ „ 3. — „ „ 6. — ; ¹/₁ „ „ „ 6. — „ „ 12. —

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi november hó 6-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TÁRSA

BANKHÁZA BUDAPEST

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: **Teréz-körut 46a.** I. fiók: **Váci-körut 4a.**
II. fiók: **Muzeum-körut 11a.** III. fiók: **Erzsébet-körut 54a.**

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. és TÁRSA bankháza Budapest.**

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben (utánvételezni kérem) } A nemtetsző
(postautalvánnyal küldöm) } törlendő.
(mellékelem bankjegyekben (bélyegeken.))

Pontos cím:

Legszebb minőségben

káposzta

kapható:

özv. Spitzer Simonné

téglagyárában

100 kg.-nál nagyobb megrendelésnél kívánatra házhoz szállítjuk.

Többféle igen szép téli

alma és dió

olcsó ár mellett kapható

Hildenstab Rudolfnál

Gróf Batthyányi-utca 27. sz.

Nyomatott Nánay Lajosnál Baján.

7984/1kv.

1904. sz.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést Tomcsányi Sándor bajai ügyvéd által képviselt Zority Pál vaskuti lakosnak, Istvánovits Péter és neje Kubinyák Emma vaskuti lakosok elleni végrehajtási ügyében 52 kor. 48 fill. tőke, ennek 1902. november 6-tól járó 8% kamatai, 69 kor. 90 fill. eddigi, 16 kor. 30 fill. ezuttal és a még felmerülő költségeknek, nem különben csatlakozott özv. Milassevits Mártonnának 400 kor. tőke és járuléka, Scherk István csátaljai lakosnak 136 kor. tőke és járuléka, és a Bécsi biztosító társaságnak 7 kor. 12 fillér tőke és járuléka iránti követelése kielégítése végett az 1881. LX. t.-cikk 144. és következő §§-ai alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó, a bajai kir. járásbíró területén lévő, a vaskuti 1936. számú betétben végrehajtást szenvedettek nevében † I. sorszám alatt felvett 693. hrszám 111. számú házassági telekre 800 korona kikiáltási árban az Istvánovits Zakár és neje Gyurákovits Anasztázia javára bekebelezett lakás szolgalmi jogával terhelt az árverési feltételek 7. pontja szerint ezennel elrendeli és annak Vaskut községhez tartozó 1904. évi november hó 9. napjának délután 10 óráját kitűzi, a midőn a fennebb körülírt ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezők a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírokban a kiküldött kezéhez tegyék le.

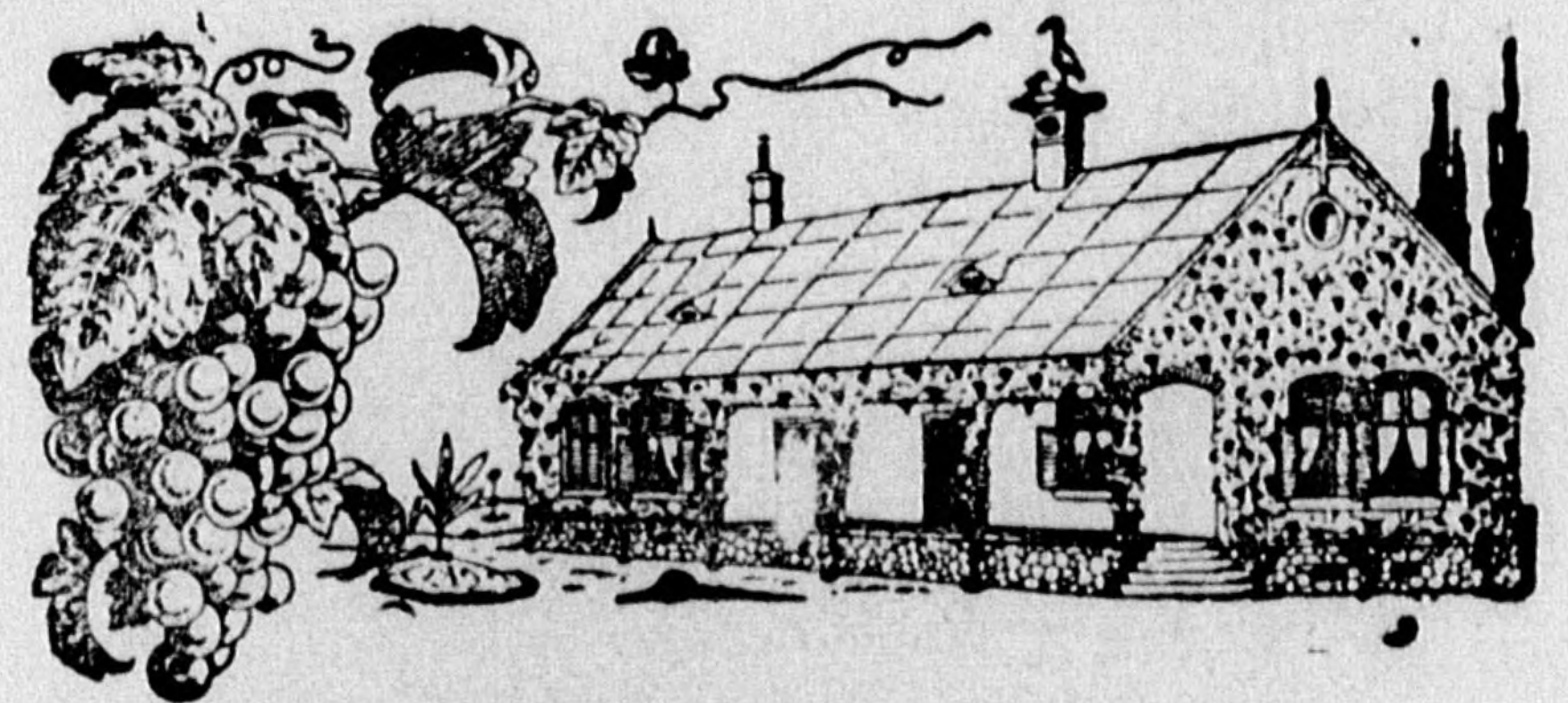
Vevők a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet 30 nap, a másodikat 60 nap, a harmadikat pedig 90 nap alatt, mindig az árverés jogerőre emelkedésétől számítot, de mégis az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a bajai kir. adó mint letét hivatalba az ide két példányban és kellő felzetekkel benyújtandó kérvény kapcsán fizessék le.

A bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be. A részletes árverési feltételek ezen kir. telekkönyvi hatóság irattárában és Vaskut községhez tartozó lakóházánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Baja, 1904. évi szeptember hó 7. napján.

Mayer,
kir. járásbíró.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyrésze ha megnő is, termést nem hoz, ezért sok a nem érték el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkiválóbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legesélyesebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekesebb dísz, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatú katalogus bárkinnek ingyen és bérmentve küldetük meg, aki címét egy levelezőlapra tudatja.

C Z I M:

Érmelléki első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Kitünő takarmányrépa

kapható:

Spitzer Károly és fiai szeszgyárában.